

Mrs. E. Moberg
 1017 So. 4th St.
 St. Louis, Mo.

Morgengry.

(Nom. 13, 12.)

Solgladsen stiger,
 Taagerne svinde,
 Natten bortflygter for gryende Dag.
 Smaafuglen pipper
 Svinger sig opad,
 Kvadrer sin Lovsang til Guds Velbehag.

Dugdraaben funkler
 Klar som Krystallen,
 Svæger hvert Blad og hver liden
 Kvist,
 Minder om Renheden,
 Skjønheden, Lyset,
 Minder om Skaberens Kongeborg
 hjst.

Stem dine Toner,
 Som Fuglen i Luften,
 Gjenfødte, frigjorte Mennefsjæl!
 Natten er omme,
 Og Dagen oprunden:
 Haderens Kjærlighed, Børnenes Vel.

Lad funkle dit Hie
 Som Dugdraabens Perle,
 Lad Blifket affpeile, hvis Billed du
 bær!
 Fryd dig med Jubel
 I Morgenens Frihed,
 I Livsolens listige Morgenstjær!

Morgen skal komme,
 Morgen skal svinde —
 En Gang den største Morgen skal
 grv.
 Da skal de Helliges
 Frigjorte Skare
 Følge sin Frelser høit op over Sky.
 N. Nielsen i „Kirkebl.“

Betrægtning.

Bærer barmhjertige! — Luk. Ev. 6, 36.

Vær barmhjertig! raaber Jesus ud i en kold og kjærlighedsløs Verden. Thi Verden er i dybeste Grund faare ubarmhjertig, fordi Verden er egenkjærlig; det kan nok hændes, at selv Ugudelige somme Gange kan føle noget af den frigivende Nåd. Men hvor hurtig tørrer ikke deres Taarer, hvor snart svinder ikke det naturlige

Menneskehjertes Kærlighed! De er som Morgenduggen, der svinder for Solen. Man skammer sig kanske for at være mere haardhjertet end andre og saa gir man lidt, omtrent som man kaster et Ben til en fulten Svund.

Nei, vær barmhjertig! vær det først og fremst i din Tale. Døm ikke! Nej, hvor ofte gjør vi det ikke! Vi er stolte og hovmodige; vi vil nødig, at nogen skal sne ind i vort eget Hjerte, vi forskaffer os alt, hvad vi kan, for det, og dømmes heller andre. Det er noget, Menneskene synes er faare fornøjeligt at tale om andre. Det er mange Mennesker, som har vænnet sig saaledes til det, at de næsten ikke kan tale om andet. De er ikke før komne sammen med andre Mennesker, førend det gaar løs med al Slags Snaf om denne eller hin. Og er nogen saa ubeldig, at han ved et eller andet Feiltrin er kommet paa Menneskenes Læber, saa gaar det fre Mund til Mund, og Feilen gjøres fjelden mindre; somofteft blir det større og større. Det er en forfærelselig Synd, som gjør ubodelig Skade i Verden og mangengang skiller dem fra hverandre, som Gud har sat sammen. Lad os betænke, at vi skal være Regnskab paa Dommens Dømer hvert myttigt Ord, vi har talt. Dette vældige Ord kaster vor Frelser som et Lyn nedover al Verdens Sladder og ukjærlige Tale, forat vi skal gjøre Bod og lære at bruge vor Tunge saaledes, som det sømmes sig for kristne Mennesker, til at saa Kjærlighedens hellige Sæd og ikke den onde Talses Dragesæd.

Vi maa betænke, at det i det Stykke virkelig gjælder vor Sjæls Salighed. Vi beder kanske hver Dag forlad os vor Skyld, som vi forlade vore Skyldnere. Hvis vi da i vor Færd slet ikke tilgiver, men kommer med de haarde Fordømmelsesdomme over andre, da udtaler vi jo i den Væn vor egen Fordømmelsesdom. Dersom ikke vi tilgiver, da vil og kan Gud ikke tilgive os. Ser du en Fiende, som du hader idag, da sig til ham! Imorgen er du kanske død og dør du i Had, hvorledes kan du da vente Naade hos Gud? Had og Fiendskab gjør Jorden til et Helvede.

Med bitre, usjovnlige Hjertes gaar man over i Evigheden. Kjære Kristne, lad os vogte os for dette. Det er en Væse for en Kristen at elske sin Fiende, samle gloende Kul paa hans Hoved og overvinde det onde med det gode.

Lad os forsøge at dræbe alt Had og Uvenskab! vil du det virkelig! du siger kanske: høne mig vil jeg ikke, men tilgive heller ikke; eller jeg kan nok tilgive, men glemme det kan jeg ikke. Er slikt en Kristens Tanke? Jesus bad: Fader, tilgiv dem, og vi skal være hans Disciple. Eller skal den ubarmhjertige Medtjeners Historie blive vor Livshistorie? han blev til sidst overgivet til dem, som piner Gud vil gjerne tilgive os titusind vore Synder, og vi kan ikke tilgive en eneste!

Lad os betragte vore egne Synder! lad os se den Vælske, vi bærer i vort Hie, saa saa vi nok hverken til eller lyst til at besatte os med Næstens Synder; vi skal prøve at sprede lidt Kjærlighed omkring os, gjøre det lyst og godt for alle, vi kommer i Berøring med, søge at dæmpe Verdens Skadeild; og den som saa Kjærlighed, høfter Glæde; der ligger er himmelsk Belønning over et Menneske, fra hvis Læber der strømmer milde, gode, kjærlige Ord, og hvis Hjerte huser venlige Tanker; et saa vant Menneske har ikke levet forgæves, selv om det levede sit Liv i Ringhed; lad os gaa i Skole hos den Herre Jesus og lære af ham.

„Familieblad.“

Prøv endnu engang!

„O Kjære Fader, prøv endnu engang! — Jeg beder Dig, endnu engang! Maaffe vil det dog lykkes Dig!“

Disse Ord, udtalte i en sørgmodigt klingende Tone, rettede en liden Pige ned blege, kummerfulde Træl til en ældre Mand ved Navn Peter Parson. Der var med Hovedet støttet mod begge Hænder sad og saa ned mod Gulvet i en hunklen for sig selv i forvirrede Brublerier. Hans askegraa Hinder, ligesom det forstyrrede Blik i hans ned Blod underløbne Fine forraadte kun altfor tydeligt, at han i den

forangne Nat atter havde søgt at tilfredsstille i Hærtskubet sin Druksens jammerlige Lidenskab. Det var i Virkeligheden værende at se Barnets bønfuldende Blikke, medens Faderen syntes at være død for alt. Dog, da den Lille, ubekymret om de mørke, tilbageskødende Miner, blev ved atter og atter med sin Opmuntring: „Prøv endnu engang!“ syntes det, som der endeligt kom Liv i Mandens henfjavnede Legeme, og halvsvit mumlede han for sig selv: „Det nytter ikke, Esther, jeg kan ikke beherske mig. Hvor ofte har jeg ikke prøvet paa det! Og alligevel er jeg altid paa ny bleven et Offer for min værdige Lidenskab. Jeg ved, at Brændevinen vil ruinere mig; men i den endog var den rene Gift, kan jeg dog ikke lade den være. Saaar vdvarede Hr. Parfer, min Fabrikkerer, mig indtrængende og sagde mig, at saa ugjerne han vilde lade mig gaa, turde han dog ikke længe finde sig i min uordentlige Levedemaade. Det er altsaa allerede den tredje Anfættelse, som jeg for samme Marsags Skyld har ladet gaa fra mig. Jeg ved, at jeg snart ogsaa vil endog blive drevet af Huset ud paa Gaden; jeg ved, hvad der vil blive Enden paa mit syndige Liv tilslut; jeg ved, at jeg med aabne Øine styrter mig selv i Jordærvelse — ja, jeg ved alt det saa faare, faare vel; men jeg kan ikke hjælpe mig selv; jeg kan ikke afstaa fra den uhykelige Drifkraftighed!“

Suffende lod den stakkels Mand sit Hoved synke ned paa Brystet. Nej, den, som saa ham sidde der i den uhykelige Tilstand, kunde i ham ikke se andet end et Billede af en skrækkeligt elendig, helt forkommen Synder for sig. Uhyggeligt og ustadigt svævede hans Blikke rundt i det for Møbler næsten helt blottede Værelse, i hvilket han tidligere havde fundet et saa hyggeligt Stjem. Hvor var det prægtige Sæmmer, der var blevet foræret hans Svigter som Bryllupsgave, og som med sit glade Lik-Tak mindede ham om det saa fædelige Gæstefabls første Dage? Hvor var den andelige Skomode af Mahogni, som han havde været saa stolt af, fordi den havde baaet Vidnesbyrd om hans Flid og

Sparfommelighed? Al, alt endog det uundværligste, var vandret til Pantelaaneren's Butik for at skaffe Penge til Brændevin. Sammerligt udseende var Bærelset, luvslidte og forstoppede vare Klæderne paa lille Esther, som med blege, sørgmodige Træk og taarevådte Zine stod der foran ham.

„Jeg har prøvet paa det,“ mumlede Parson ligesom i Samtale alene med sig selv. „Gode Venner formåede mig til at slutte med den skrækelige Laast, og jeg lovede dem at ville forbedre mig. Flere Uger gif saa Alt efter Zuffe; jeg havde gode Sundtægter; Gjallden formindskedes, og min stakkels Gustru kunde igjen glæde mig med sin friske, muntre Latter. Men Fristeren vendte igjen tilbage til mig — jeg faldt igjen hen i den gamle Synd og Glendighed.“

Den stakkels Drukkenbolt skjulte sit Ansigt i begge Hænder, som om han vilde forjage de triste Billeder fra Sorgangenheden.

„Og jeg forsøgte det saa endnu engang igjen,“ blev han i Samtalen med sig selv ved. „Det var dengang, da min stakkels Sarah laa paa sit Dødssteie; jeg havde fast besluttet mig til ikke at bære det Lille, som den Døende behøvede til sin Rødtørst, hen i Bærtshuset. To Dage holdt jeg mig ogsaa; men tredie Dagen — en højlydt Stønnen tvang sig frem fra den Ulykkelige's Brøst og afbrød disse hans Selvbetrægtninger.“

„Varn!“ raabte han pludseligt, idet han løftede paa Hovedet og saa ind i Datterens taarevådte Zine, „naar et Menneſte engang bukker under for Drukkenfabens Videnſkab, da gives der ingen Magt mere, som kan befri ham derfra. Da hjælpe ingen gode Forfætter, da nytter ingen fornuftig Overbevielse mere, selv Tanken paa hele Familiens Ruin giver ingen Kraft; thi sikkerligt har ingen Mand effret sin Gustru og sit Varn inderligere, end jeg gjorde det.“

„Men Guds Naade formaar det,“ hvilede Datteren neppe hørligt.

„Al, juaf ikke til mig om saadanne Ting, Varn!“ raabte Drukkenbolt, idet han for op fra sit Sæde og, som martret af de heftigste Smerter, med hurtige Skridt bevægede sig frem og tilbage i Bærelset. „Engang pleiede jeg at tænke paa Gud; men nu vover jeg det ikke mere. Nu at tænke paa Guds Brede vilde være det samme som før Tiden at stilles for Dommen.“

„Men vi tør dog tænke paa Guds Kjerlighed,“ fortæred: Varnet med ængstelig sitrende Stemme. „O Fæder, kjære, kjære Fæder! Vad mig saa Lov til at fremsige et Vers, bære et lidet Vers, som Væreren den igaar paalagde mig at lære: „Jeg formaar

Alt i Kristus, som gjør mig stærk.“ Hun sagde, at vi i Kristus, men ogsaa kun i ham, som for vor Skyld har lidt Korsets Død, ere istand til at overvinde enhver Fristelse. Vil Du ikke nok prøve paa det endnu engang?“

„Gaa nu paa Skolen, Varn — gaa nu paa Skolen!“ svarede Fæderen halvt ærgerligt, halvt mismodigt. „Saadanne Ord kunne passe for Dig; men jeg er for gammel til nu mere at kunne indpræge mig dem. Gaa — gaa!“

Da Varnet endnu nølede, skov han sende med utaalmodig Mine fra sig, og Esther vovede ikke mere at komme med nogen Indvending; men forinden hun forlod Bærelset, lagde hun sit Nystamente paa Bordet. Hun havde gjort det ofte før, og det jo i det Haab, at Fæderen engang vilde læse deri, ligesom han i tidligere Aar havde læst i den nu for længe siden solgte Familielibel. Men det kjære Varn havde altid, naar hun kom tilbage, fundet sin Bog akkurat paa samme Plads, uden at den allsaa havde været rørt og aabnet. Alligevel vilde hun „prøve endnu engang.“

Efter at den uheldige Fæder gjen-tagende havde som en Fortvivlet stønende og jamrende raved frem og tilbage i Bærelset, blev han pludseligt staaende foran Bordet og tog, uden egentligt at vide hvorfor, Testamentet i Haanden. Mekanism gjennem-bladede han Bogen og var allerede i Begreb med at lægge den fra sig igjen, da han fik Zie paa et Navn, som lignede hans eget. Det var Navnet Petrus. „Ja, dersom jeg lignede denne Petrus!“ mumlede han for sig selv. „Det var en stor Apostel, og dertilmed en hellig Martyr. Men alligevel! Dersom jeg ikke husker fejl, fra hvad jeg har læst om hans Historie, saa er det dog ogsaa passeret ham, at han smublede og faldt. Jeg kunde dog ønske at friſke op igjen, hvad det er, Bibelen siger derom.“

Peter Parson satte sig hen og begyndte at læse:

„Men Jesus talte straks til dem og sagde: Værer frimodige, det er mig; frygter ikke! Men Peter svarede ham og sagde: Herre, dersom det er dig, da byd mig komme til dig paa Vandet! Men han sagde: Kom! Og Peter traadte ud af Skibet og vandrede paa Vandet for at komme til Jesus.“ (Math. 14, 27.)

„Virkeligt,“ afbrød Læseren sig her, idet han halvt lukkede Bogen til, „han var en dristig Mand, denne Petrus! Han kunde vandre paa Vandet, just ligedan som jeg har kjendt enkelte Menneſker, der standhaftigt og uden at vakle kunde stride hen over enhver Fristelse og stedse som en Skjæppe imodstaa alt. Men det er ikke Hvermands. Sag saa dristigt at

kunne trine hen over Fristelsens Vand.“

Han læste videre: „Men da han saa det haarde Veir, frygtede han, og da han begyndte at synke, raabte han og sagde: Herre, frels mig!“

Her holdt han pludseligt inde, og hængslen i dybe Tanker hvilede hans Zine længe paa disse sidste Ord.

„Ja, det er jo sandt,“ talte han ved sig selv, „Petrus begyndte at synke. Men havde han ingen Kraft mere til at holde sig oppe over Vandet, han, en Selgen, en Apostel? Maatte han raabe: 'Herre, frels mig!'? Hvorledes kunde det gaa til? — Jeg vil da læse videre og se, om Herren straks kom den Synkende til Hjælp.“

„Og Jesus udtrakke straks Haanden og tog fat paa ham og sagde til ham: Du lidet Troende! Hvi tvivlede du?“

Parson lukkede Bogen til; hans Zunderste var dybt bevæget.

„Herren hønhørte Petrus, frelsede ham. Har han ikke endnu den samme Magt og den samme Kjerlighed? Om nu ogsaa jeg skyndte mig til ham, just som jeg er, og søgte Redning hos ham for mig, skulde han vel vilde række ud sin reddende Haand ogsaa til mig og drage ogsaa mig, foragtet og opgivet som jeg er af alle Menneſker, op paa Strandbredden?“

Atter rullede den uheldige Mand nærmere hen til Bordet og greb Testamentet, som han paany aabnede. Det første Vers, hans Zine nu faldt paa, var ligesom et Vindstøb jendt ham, netop ham, fra Gud. Han læste disse Ord: „Eder er ingen Fristelse paakommen, uden den menneſkelige; men Gud er trofast, som ikke skal lade eder fristes over eders Evnel men gjøre baade Fristelsen og dens Udgang saa, at I kunne taale den“ (1 Kor. 10, 13).

Længe forblev Parson siddende i dybe Betragtninger. Det var, ligesom om en mat Straale af Lys havde banet sig Vej for at sprede de mørke Skygger i hans Sjæl. En Kamp af ganske anden Art end forhen var opvakt i ham. Dog, pludseligt reiste han sig; løftende den lille Bog høit i veiret raabte han: „O, hvilken kostelig Forjættelse! a, Gud maa og vil gjøre alt! Jeg forsøgte at aflægge Synden, men Begjærighederne og Videnſkaberne overvældede mig. Men nu kaster jeg mig, som Petrus gjorde det, i min Frelſers kjærlige, stærke Arme og fortror mig til hans Naade, at han vil staa mig bi. Ja, jeg vil prøve endnu engang; endnu engang vil jeg prøve!“

Mange indre Kampe og mange Vanſeligheder beredte Synden ogsaa fra den Tid Peter Parson. Men han betjerte sig af Guds Ord som det gode Sværd, og Herren forbarmede sig over ham og hønhørte hans Sættan.

Parson blev et lykkeligt Menneſte, og Datteren kunde siden ofte juble: „O, kjære Fæder, hvor ere vi lykkelige!“

Hvad der engang hændte en Farmer paa Zeien til en Misionsfest.

(Frit efter det tydske ved J. J.)

En skjøn Sommerdag vandrede en Professor i Naturvidenskab henimod Bjergene forat samle mærkelige Stenarter. Snart naaede han en Farmer, der i Søndagspuks og med Salmelug i Haanden gif henimod den nærliggende Landsby.

„Goddag min Ven!“ hilste han. „Allerede saa tidlig paa Vej til Kirke, og det er ikke engang Søndag?“

„Vi har idag Misionsfest,“ svarede Farmeren med en venlig Gjenhilſen.

„I Godtfolk kunde anvende eders Penge bedre end at bortkaste dem til saadan Daarſkab,“ mente Profesjoren.

„Daarſkab, siger De, hvorledes det?“ spurgte Farmeren lidt forbløffet.

„Nu, lad Hedningerne beholde deres Afguder og I for min Skyld ogsaa gjerne eders Gud. Det kommer dog alligevel omtrent ud paa det samme,“ sagde Naturforskeren.

„Min Herre,“ for nu Farmeren op, „er det da det samme, om en tilbeder en Notte eller maaste en Sten, eller den sande Gud, som har skabt Himmel og Jord? Er det det samme, om en bestjaeler, helyper eller ihjelſlaar og opvæder sine Medmenneſker, eller om han elsker dem og gjør dem godt? Er det det samme, om en kommer i Himlen eller i Helvede?“

„Na Daarſkab, min gode Ven, luttet Dumhed! Alt dette lader I eder forejnakke af eders Preſter,“ afbrød Profesjoren ham.

„Jeg mærker nok, at I er en af de floge,“ sagde Farmeren.

„Jeg er Professor og Naturforsker, og lader mig ikke binde alle Slags Eventyr og Dumheder paa Ermet,“ var Svaret.

„Ja, ja, min Herre, men Ordspøget siger jo dog: 'Jo lærdere desto forfjæret!' Mig lykkes nu at vor Preſt og Skolemeſter alligevel er flogere end han. Tag mig det ikke ilde op! Tag min Grovhed for en Kompliment!“

„Ja hvad lærer I da hos eders Skolemeſter?“

„Hvad vi lærer? Vi lærer Guds Ord, at læse og skrive Naturhistorie, Verdens Historie og Geografi.“

„Atsaa lærer I ogsaa af Naturen?“ spurgte Profesjoren.

„Det skulde jeg mene. Den har jo Vorherre skabt, som Bibelen fortæller os. Hvor tør saa en Værer tie stille derom?“

"Pacific Herald."

A Religious Weekly, Kristeligt Ugeblad udgivet af Prestekonferensen for Pacific Distrikt af den Norske Synode ved en Komite.

Entered as second-class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879."

Allt vedrørende Redaktionen indsendes til N. D. Bjerke, 1818 Donovan Ave., South Bellingham, Wash.

Alle Nyheder, Beskjendtgjærelser og Notiser indsendes til "Pac. Herald" News, Puget Sound Posten, Tacoma, Wash.

Allt vedrørende dette Blads Forretning besørjes af Past. S. M. Tjernagel. Breve adresserede "Pacific Herald," Stanwood, Wash., vil naa ham.

Bladet koster

For Aaret\$.75
For Aaret til Canada..... 1.00
For Aaret til Norge..... 1.00

Adresse: Stanwood, Washington.

Merkl!

Alle Nyheder for Bladet bedes sendt til ovenfor nævnte Adresse: "Pacific Herald" News, Puget Sound Posten, Tacoma, Wash. Send dem ikke til Pastor Preus, uden der er specielle Grunde derfor, da Posten derved forsinkes betydelig og lægger unødigt Væbær paa Redaktionen og Trykkeriet.

Bibelen.

Der findes i vore Dage ikke saa, som med stor Lærdom tage vare paa hvert Ord i de hellige Evangelier, hvori Jesus er malet os for Nie, uden dog at faa mindste Syn paa ham. De kjende nye de hellige Tæstamer ligetil hver liden Afvigelse i de forskjellige Haandskrifters Læsemåde. De har skarpt Syn for ethvert Evangeliums Evidenslighed og for enhver tilskyndende Uoverensstemmelse imellem de hellige Forfattere. De kunde ikrive bindstærke Afhandlinger om saa mangt et vaarskelligt Skriftsted, men de gjør alt dette kun for at bringe Evangelierne eller rettere Jesus i Modsigelse med sig selv, og for at røve Menigheden Tilliden til Egtheden og Paalideligheden af den Mabenboring, i hvis Lys den stuer Jesus levende blandt sig indtil Dagens Ende.

Hvor underligt er dog ikke dette, at høit oplyste Mennesker, der er saa vel forjærne i allehaande Skrifter, ikke kunne se, at der i den ganske Verden ingen Bog findes, Mage til det Ny Testamente, det, hvis Lære er dy-

bere end nogen Filosofi, medens det giver den i Ord, der som Guds Sol er tilgængelige for den enfoldigste som for den viseste, fordi de alle i lige Maaade har den Behov.

J. E. Gench.

De norske Metodisters og Baptisters Mission i Norge.

Naar man blandt Lutheranere herovre har klaget over at Metodister, Baptister osv. aarlig bevilger store Pengesummer for at drive Sedningemission i de skandinaviske Lande, saa har disse Samsunds Organer, særlig de norske Metodisters, paaberaabt sig den store Betsignelse de udfører i de lutheriske Lande. Det er derfor interessant at se, hvad man hjemme i Norge tænker om deres Missionsarbejde og deres „betsignede“ Virksomhed.

Vi gjengiver derfor en Artikel fra „Hjorden," Organ for Trondhjems Indremissionskreds, hvori det heder, at de voldet ofte Strid og Splid ved sit „Missions" Arbejde. Det heder: „Norske Metodister, Baptister osv. modtager Støtte fra Udlandet til sin Virksomhed her i Landet. De betragter sit Arbejde her som et Slags Missionsarbejde. Dette er utvivlsomt et Feilsyn. Her har vi dog Guds Ord og Sakramenter; ingen behøver her at fortabes. Frelsens Vej er kjendt. De velmenende udenlandske Brødre kunde nye sine Bidrag til Arbejdet, hvor det mere behøves, til Sedningemissionen. Derude er der Kød og Trana. Da dette lunde ogsaa Dshentemmenighederne her hjemme forstaa. Her voldet de ofte Strid og Splid ved sit „Missions" Arbejde. Derude vilde de ganske anderledes kunne virke til Betsignelse. At dette begynder at gaa op ogsaa for disse Folk selv, viser følgende, som vi indtager efter et andet Blad:

„Efterat Metodisternes Missionskomite har bevilget 83,794 Dollars til „Mission" blandt Lutheranerne i Norge, Sverige og Danmark, skriver „Methodist Review": „Min Theori er at gaa til saadanne Folk, som nødvendig krænger os. Afrika er Marlen. Jeg er imod, at man skænde Missionærer til Europas kristelige Lande. Indien har høbt os penge, forat man kan optage Arbejdet i sine nye Provinser. Men fordi vi skal gjøre Proselyter blandt Lutheranerne i Nordenropa, kan vi ingen Penge sende til Indien. Vi maa gjøre Proselyter blandt dem, som har Evangeliet, og til dem, som ikke har det, kan vi intet sende."

Ligledes indtager vi efter „Norsk Missionsvæden" følgende fra et stor Missionsmøde i Minneapolis i Minnesota: „Ganske færskilt hør en Ting fra dette mærkelige Møde nævnes. I

de Resolutioner, som blev antaget, sit Lutheranerne forandret Udtrykket „Foreign Mission" (det alm. Udtryk i Amerika for Sedningemissionen, egentlig Missionen i fremmede Lande, i Modsetning til „Home Mission," (Hjemmemissionen) til „Mission in Non-Christian Lands" (Mission i ikke-kristne Lande). En lutheransk Prest begjærede Ordet ved et af de største Møder og forklarede, at Baptister og Metodister i Amerika hvert Aar bevilger Tusinder af Dollars til sit Proselytarbejde i de skandinaviske Lande, og at disse Lande kom under Rubrikken „Foreign Mission" i deres Statistik sammen med Kina, Afrika og Asien. — Som en Følge af denne Protest har en Man i Minneapolis, som er Medlem af en reformeret Missionskomite, skrevet til de øvrige Medlemmer, hvorefter de fleste er i det østlige Amerika, a han herester ikke vil være med at sende Penge til Lande, hvor kristendommen var indført for over et tusind Aar siden, men vil at Pengene skal benyttes for Missionsarbejdet i Lande, hvor kristi Navn er bare saa vidt kjendt af nogle faa. Det skæde ikke at tone rent Flag og at værne om vor egen Tre!"

Nei, man maa ikke fortætte med dette at bevilge Penge til Missionsvirksomhed i Norge. Sedningerne raaber: „Kom over og hjælp os! Lad Pengene bruges der. Det er glædeligt at merke, at denne Betragtning begynder at gjøre sig gjældende hos de nævnte Samsund selv.

Hjælp din Præst.

Hjælp ham ved regelmæssigt at besøge Gudstjenesten.

Hjælp ham ved, saavel i dit eget Hjerte som overfor Andre, at undskyldte hans Uheldkommenheder, idet du maa betænke, at han ogsaa er et Menneske med Menneskehedens alle Svagheder.

Hjælp ham ved at besøge og opmuntre de Enge.

Hjælp ham ved at stutte Tre blandt dine Brødre og Søstre, som Striden kommer ham for Tre, der kan kun bedrøve ham.

Hjælp ham ved regelmæssige og glade Bidrag til Guds Riges Udbrædelse.

Hjælp ham ved at indbyde Nærmændte til at overvære Møderne.

Hjælp ham ved at bede Gud af hende om din Sjæls Stykke om at velsigne hans Arbejde.

Derfor hver Brøder og Søster, uoverlig vil betragte sig for at følge dette, da vil Betsignelsen heller ikke idesblive.—(De Unges Blad.)

Vort Arbeidsfelt.

Tacoma, Wash.

Vor Frelsers Menigheds Kvindeforening møder Torsdag Eftersmiddag i Kirkens Basement paa 17de og So 3 Sts. Alle er velkomne.

Tredags Kveld, den 15de Okt. vil Mr. og Mrs. L. A. Skov give en „Silver Tea" i sit Hjem paa 2138 So. 3 St. fra Kl. 6 og nderover. Forfriskninger serveres, hvorfor man betaler med en Sølvmynt. Lidt Musik og anden Underholdning blir der ogsaa. Indtægterne gaar til Bygning af Prestebolig. Alle er velkomne.

Parland, Wash.

Foreningen „Barnevennen" i Seattle fortjener megen Tak for den Glæde og Fornøielse den meddelte Personalet og Børnene ved Parland Barnehjem, idet de inden 28de dennes bekræftede alle Udgifter for en Tur til N. W. Exposition i Seattle. Vi rog afsted tidlig om Morgenen med Tanken paa at faa se en hel Del rart og vi blev heller ikke stufede i vore Forhaabninger baade at faa se mangt og meget, som vi ikke havde seet før, og ellers blive trakteret paa bedste Maaade hvad Legemets Krav angaar. Dagen vil længe mindes baade af maa og store, og vi siger ved denne Leilighed atter Tak især til dem, om anvendte saamegen Tid og Opofrelse for at faa Tilstelningen istand. P. L. Larson og Hustru.

Kvindeforeningen møder Tirsdag den 12. Okt. hos Mrs. L. Sammelson.

Okt. 14. holder Kvindeforeningen et halvvaarige Udsalg. Middag serveres klokken tolv. Udsalget begynder klokken to. Siden vil Kaffe og Rager blive serveret. Middag koster 25c for voksne og 10c for Børn. Alle velkomne.

Kvindeforeningen mødte forrige Uge i Skolens Spisestue. Mrs. L. Storaasli opvartede. En stor Forsamling var tilstede hvorefter blandt var flere besøgende fra Nsten. Formand Fos var ogsaa tilstede og holdt en meget opmuntrende Tale for Foreningen.

Eureka, Cal.

Byen Eureka ligger paa Kysten 200 Mil nord for San Francisco. Den tæller omtrent 10,000 Indvaanere og er en af Statens vakreste Byer. I flere Aar har vort Sam-

fund havt Menighed her. Den som fra først af tog Arbeidet op var afdøde Pastor N. S. Lange. Siden kom Pastor Otterfien som stiftede Menigheden. Under Pastor Blakkans Virke blev Kirke og Prestegaard bygget. Der har været mange tunge Dage i Missionsarbeidet her, men med Guds Veskjærmelse og Hjælp har det lykkedes. Det er 11 Aar siden Pastor Borup antog Kaldet og han er fremdeles Menighedens Præst. Kirkeiendommen er værdsat til \$6,000 og er særdeles godt beliggende. Menigheden er saa godt som gjældfri, men den har meget at gjøre med at klare de løbende Udgifter. I de flauere Tider har mange forladt Byen. Saaledes har vi i Dalland flere som før var i Cureta og tog Del i det kirkelige Arbeide. Dog er det at haabe at Venner i Cureta ikke vil tabe Modet. Her er mange Ting som taler for at Byen har en lys Fremtid. Derfor gjælder det at være ved godt Mod og holde det kirkelige Arbeide gaaende. Hvilken Betydning dette har for de mange unge Menneſter der kommer hertil og stanser en kortere eller længere Tid kan ikke tolkes med Ord. Det kan heller ikke værdsættes i Penge. En kristen Menighed som sørger for Naademidlernes Forvaltning og indbyder Menneſkene til at komme dit her Ewighedsværbi. Den lynger:

„Vi ville fange Sjæle
Og føre dem til Gud.“

I Cureta har man lært den Kunst at faa Fremmede til at føle sig som hjemme. Jeg var knapt af Damprenen før Mr. Lund, Pastor Borups Svigerfader, kom med sin Automobil og det bar ud over Byens Udkanter. Paa den ene Side Californias Redwood Skov, — paa den anden det stille Hav. Vi besøgte Ferndale, en 18 Mil fyd. Her kom de første Danſke for 35 Aar siden. Nu bor de i vakre Hjem og har velstelte Gaarde, men i Nybyggerlivets Dage var det anderledes. Stedets Præst er Pastor N. S. Jensen som studerede ved Synodens Seminar i Robbinsdale, men gik senere ind i den danſk-forenede Kirke.

Søndag prædikede jeg i Pastor Borups Kirke i Cureta. Det var opmuntrende at se saamange unge Folk i Kirken. Salmesangen var ogsaa særdeles god, thi her i Cureta er man Sangere. Den musikalske Prestefamilie har gjort meget i denne Retning. Kirken er vakker, vel indredet med Alter, Prædikeſtol og Bænke. Alt er i lutherſk Stil og i et behageligt Udtryk.

Mandag var det ni-Marsdagen for Prestefolkenes Bryllup. Under tegnede havde den Glæde at overrække dem en Gave og holde en Ta-

le i Anledning af Dagen. Det var nærmest i Tilfjæntning til følgende Vers som jeg synes kan være et valfert Motto for ethvert Hjem:

Enghvid Dug er Hujets Fryd
Nøisomhed er Hujets Dyd,
Gjæstfrihed er Hujets Smykke,
Kjærlighed er Hujets Lykke.

Jeg troede dette skulle være Enden paa Besøget og jeg saa drage hjem i Fred. Men nei, man havde bragt i Erfaring at Dampbaaden var forsinket og saa kom hele Forsamlingen senere paa Aftenen. Her blev Sang, Musik og Taler over en lav Sko. Det var med Bemod jeg tog Farvel med vore kjære Prestefolk og Menighedslemmer i Cureta. Heroldedes om at bringe dem en inderlig Hilsen og Tak for sidst.

M. N. Christensen.

P. S.—Jeg havde saaner glemt Arcata. Denne vakre lille By ligger 12 Mil nord for Cureta. Her holdt jeg Foredrag over Masſa og der var danske Familier som kom flere Mil for at overvære det og se Uysbillederne. Her holder Pastor Borup Skole og prædiker to Søndage i Maaned. En stor Barneflokk fyldte de forreste Bænke og vor Mission har vist Fremtid for sig paa dette Sted.

En herlig Opdagelse i en Grube.

En høitstaende Mand beretter blandt sine Oplevelser følgende:

Jeg var steget ned i en dyb Kulmine i Virginia, flere Hundrede Fod under Jorden, og vandrede gennem de mørke, underjordiske Gange, da Lyden af en Sang paa nogen Afstand naaede mine Øren. Da jeg kom nærmere, ophørte Sangen, og jeg kunde blot opfange og i Grindringen bevare Slutningsordene, der lød saaledes:

„Naar Dagen bryder frem, skal jeg i Himlen være.“ —

Da vi nærmede os med vore Lamper, fandt vi Gangen afstængt ved en Dør for at give Luftstrømmen en anden Retning og derved befordre Ventilationen. Alt imellem maatte dog denne Dør aabnes, nemlig naar de med Kul laastede Vogne fra de indre Døle af Minen skulde frem, og til at besørge dette Arbeide var en gammel blind Neger ansat. Han havde nogle Aar før ved en Krudtexplosion mistet sin Syn, og nu sad han der paa et i Gulvæggen udhugget Sæde Dag efter Dag fra Morgen til Aften kun synselsat med at aabne og lukke Døren, naar Vognene skulde gjenrem. Det var altsaa ham, vi havde hørt synge, og vi bad ham nu igjen at synge Sangen for os. Det var en

af disse Sange, der pleiede at synges og tildels ogsaa var forfattede af fromme Slaver; de var fulde af Junderlighed og Varme om end i visse Henseender mangelfulde.

Hvert Vers i denne Sang sluttede med den Strofe, som før nævnt:

„Naar Dagen bryder frem, skal jeg i Himlen være.“

Han sang den for os med en klar, velklingende Stemme, og jeg kunde ved Skinet af vore Lamper se det tilfreds Udtryk i dette Ansigt, paa hvilket Guds Fred havde sat sit umiskjendelige Præg. Synet af den blinde Mand, medens han sang om sit Hjertes Haab om evigt Liv og evig Fred, var noget af det mest gripende jeg erindrer mig at have seet. Der sad denne gamle, berøvet sine Dines Lys, ligesom Begraven flere Hundrede Fod under Jordens Overflade; han kunde vel synge om sig selv som Profeten Jonas: „Jeg sank ned til Bjergenes Grunde, Jordens Stænger var om mig evindelig.“ (Jonas 2, 7.) Der sad han Maaned efter Maaned i nærværende Mørke; hvor fuldstændig glædesløs var ikke hans Stilling, hvad det Ydre angik, og alligevel var det jalige Haab, der var tændt i hans Hjerte. Haabet om engang i fuld Forklarelse at faa se og deltage i de frelstes Herlighed, tilstrækkeligt til at opvække og vedligeholde hos ham en stadig Fred og Glæde og ligesom fuldstændig bringe ham til at glemme sin hjælpeløse Forfatning. Jeg har lyttet til mangen stjern Musik og Sang, men aldrig har nogen Sang gjort et saa overvældende Indtryk paa mit Hjerte som denne Mand; muligens har jeg vel aldrig saa som i den Stund følt, hvad Kraft der ligger i en virkelig Kristens Ewighedshaab.

Hvor ubetydelige forekom mig ikke Jordens saakaldte store Mænd, Monarker, Statsmænd og Filosofer uden Kristus og Livet i ham; hvor fuldstændig utilstrækkelig skulde ikke al deres Herlighed, Dygtighed og Kunst vise sig til at opholde deres Mod, om de skulde komme til at bytte Plads med denne stakkels fattige, blinde Neger; han havde i sig en Kraft, der overgik al verdslig Magt og Størhed. O, tænkte jeg, naar den Morgen skal oprinde, hvorom du lynger, og efter hvilken dit Hjerte længes, hvis uendelig herligere skal det da ikke blive for dig end for Verdens store, og denne Morgen skal snart gry for dig, du kjære gamle Ven; dine Dine skal vistnok ikke mere se noget af denne Verdens Herlighed, og Retten af dit Liv skal vel tilbringes med denne ensformige Veskjæftigelse dybt uede i Jorden, affkåret fra Jorden, men dit Lyse, salige Haab

om en herlig Opstandelses Morgen skal ikke blive tilskamme. Den Frelser, paa hvilken du tror, skal aabenbare sig for dig, og den dobbelte Nat, i hvilken du nu befinder dig, skal ombyttes med en evig, herlig Dag i Ujsets Voliger; Halleluja!

„Guds Rige bestaar ikke i Mad og Drikke, men i Retfærdighed, Fred og Glæde i den Helligaand.“ (Rom. 14, 17.)

Frygt ikke!

I et tykt Kirkeblad fortæller en Præst følgende: Mangen alvorlig Kristen har jeg seet ængste sig for, hvorledes hans Ende kunde blive god. En af de sidste Uger viste mig, hvor kjærlig Gud paa forskjellig Maade kan opfylde den Bøn:

„Min Gud, gjør dog for Kristi Blod Min sidste Afstedstid god!“

En af Menighedens Forstandere havde en meget from Hustru. Denne havde ofte ængstet sig for, hvorledes hun skulde blive istand til at gaa igjennem de Anfægtelser, som kunde komme over hende i Døden, eller hvorledes hun kunde udtaa en lang Sygdom. Ingen af hendes kjære merkede, hvorledes Gud beredte sin Vej for hende efter Jer. 42, 11: „Frygt ikke for ham, siger Herren; thi jeg er med eder for at frelse eder og for at udfri eder af hans Haand.“ Intet Aldebeholdende varkede om Døden, men en Uge før hendes Død førte Herren hende til den hellige Nadver. Hun anede ikke, at det var sidste Gang, hun skulde nyde den. Hun fik sørge for sine kjære til den sidste Aften ved det at staa for Herrens Domstol, hvor hun Naade kan hjælpe os. Det var, hvad hun sidst talte om den Aften, før hun gik til sengs. Saa sov hun ind i Fred med Gud, og den næste Morgen fandt man hende hensovet. Uden Døds-kamp havde Herren kaldt hende bort og sparet hende for alt. Ikke engang Afstedten fra hendes kjære og Tanken paa den Møie, som nogen maatte have med at føre Omfjærg med dem, fik uro hende. Jeg stod ved hendes Lig og tænkte: Hvor kjærlig fører du dog dine, Herre Jesus!

Derfra gik jeg til et Dødsleie. Der saa en elsket Familiefader, hvis Glæde det havde været at arbejde for sine i jelsornegtede Trostak, hvis største Omfjærg det var, at han blot kunde faa dø i Naade hos Gud. Atten lange Uger saa han haardt syg, men aldrig blev hans Hjerte trykket af at tænke paa, hvem skulde sørge for hans kjære, nu da han ikke kunde arbejde. Herren holdt den Beskyrmelse borte fra ham. Ellers havde det nok hændt, at de trods al hans Fjæd havde mang-

let det nødvendige. Men i de atten Uger, han saa jeg, havde de ingen Mangel. Og da Enden nærmede sig, blev han fastere og fastere i Troen paa at saa Naade. Hans indfaldne Nafyn lyfte med en forklaret Glæde, naar der var Tale om at se Jesus. Og da Vægen sagde, at der ikke kunde være mere end nogle Timer igjen, sporede den syge: Gud være lovet! Hvor herligt vil det dog blive, naar jeg kommer hjem til Gud! Hans sidste Ord var: Herre Jesus, hjælp! Derpaa sov han hen langsomt og blidt. Hvor hjertelig havde Herren ogsaa hørt hans Bøn!

Naar vi kun staar i Troen paa Jesus, saa kan vi tillidsfuldt overlade til ham Om sorgen for vor Afstedstid. Han gjør den god. Maaſte dette lille Stykke af en Prests Erfaring kan hjælpe en eller anden Læser til ikke at frygte for, hvorledes hans Afstedstid vil blive, men i Tillid til sin Frelser bede:

„Min Gud, gjør dog for Kristi Blod Min sidste Afstedstid god!“

„De inderste Tanker.“

„De inderste Tanker“ kaldes saa ledes, fordi de sjelden træde frem paa Overfladen. Man maa derfor ikke være for rask til at sælde sin Dør efter, hvad der i Almindelighed kommer til Syn; man maa heller ikke anfse Menneskene for at være saa verdslige og jordisk finde, som de efter deres Ydre synes at være.

Det er en fin og adelig Kunst at saa et Menneske til at lukke sit Hjerte op. Ofte flyver der over af Forventning skønne Sagle ud derfra; derfor vel den, der forstaar Kunsten! Al, de fleste Kristne ere i Regelen for feige eller for dovne dertil, og der er dog saa ofte Aaledning til at skaffe Lys og Trøst. Den, der ved Guds Naade er bleven et Guds Barn, tør og skal i al Ydmag have en høi Selvbevidsthed. Han skal lægge Mærke til, at han eier Noget og har Noget at give, som er fremmed for Verden, og som er høist nødvendigt for hvert eneste Menneske paa den hele Jord. Frelseren siger jo: „I ere Verdens Lys, I ere Verdens Salt,“ og det vil ikke blot sige, at vi ere Lys og Salt, men at vi ogsaa skal ønske og stræbe at være det. Vi skal gjøre vort Lys og vort Salt gieldende og ikke skjule dem som Lyvekofter.

Men den, der ønsker at virke paa Andres Hjertes, maa ikke blot have Mod og Ydmag, han maa ogsaa af Herren ndbøde sig sin Takt. Næsjerrigheden maa overhovedet ikke have Noget dermed at gjøre; nei, man maa gjøre det, drevet af Medlidenskab, af Lyft til at tjene Gud og

Mennesker, af Kjerlighedstrang. Denne Takt fattes desværre saa mange Kristne, medens de, der have den, saa ofte mangle Mod. I Siegerland var jeg Vidne til følgende Samtale: En virkelig af Hjertet troende Garvermester traadte hen til en ældre Herre, hvem han saa for første Gang isit Liv, og spurgte ham næsten med en Politiebedsmænds Mine:

„Er De omvendt, min Herre?“

„Nei,“ svarede den Anden i en skarp Tone, „og om jeg ogsaa var, vilde jeg ikke sige Dem det.“

Derpaa ytrede Garveren:

„Saa beklager jeg dem af Hjertet.“

„Og jeg beklager Dem for Deres Taktløshed,“ bemærkede den Anden.

Det var Skade for dem begge, de vare nemlig, den ene saa vel som den Anden, saue Jesu Disciple, men de traangte begge endnu til at lære adskillig Sagtmodighed og Mildhed af Mesteren. Hovedfejlen saa hos Spørgeren: en Kristne burde aldrig være paa traangende og taktløs.

— D. Juncke.

„Herren jer dine Veie.“

I Maret 1833 vilde et ung Menneske udvandre til Amerika. Han havde allerede betalt Rejsepengene til en Skibskaptein, som saa i Havnen, og ventede nu længselsfuld Afreisens Time. Endelig sendte Kapteinen ham det Bud: „Bunden er gunstig og i Aften klokken 5 seile vi.“ Allerede klokken 4 begiver vor Udvandrer sig paa Veien til Havnen; thi han tænker, bedre en Time for tidlig, end et kvarter fildig. Som han nu gaar gjennem den Mee, som fører til Havnen, og allerede ser Skibet, hvis Vimpler slagre lystig i Bunden, ser han ved Siden af Veien i Anlægget et firbladet Klyver.

„D!“ siger han, „det betyder Lykke, det maa jeg tage med mig,“ gaar et Skridt ind i Anlægget, bukker sig ned og pluffer Klyverbladet. Da han kommer tilbage igjen paa Veien, nærmer en Soldat sig ham med lange Skridt, som med Geværet i Armen var gaaet frem og tilbage foran Skildershuset, og siger:

„Gode Ven, du maa følge med mig til Bagten.“

„Til Bagten! hvorfor det?“

„Na,“ siger Soldaten, „du kan vel læse Skrift; se kun, hvad der staar der paa Tavlen! Dem Dalers Bøde, for hvem der ofrider Koget i Anlægget.“

„Hvad vedkommer Tavlen mig; jeg skal reise med Skibet?“

„Hvad vedkommer Skibet mig,“ svarede Soldaten; „du maa følge med mig til Bagten. Om en Time kommer Afreisningen, saa bliver du

ført til Raadhuset, og der betaler du dine 5 Daler!“

„Kjære Ven, Skibet hvor jeg har betalt min Overfart, seiler om en halv Time; jeg maa endelig affied!“

„Det kommer ikke mig ved,“ sagde Soldaten og tog fat i ham.

„Vær dog fornuftig, kjære Ven, det kan dog umuligt være Lovens Mening, at man for et firbladet Kly-

HAZELWOOD GAARD TIL SALGS

150 Acres, ligger $4\frac{1}{2}$ Mil fra en By i Willamette Valley, 30 Mil syd fra Portland, Ore. 25 Acres pløjet, 30 Acres mer er næsten ryddet, rigt Pasture Land, Resten er Skov, Fure, Cedar, Ok og Ask, som kan flottes ned Strømmen til Sagmøllen næved. 5 Acres Beaver Dam, 7 Acres i Hops, Frugt for Husbrug. 10 Rum Hus i god Stand. Høhus, Frugt dryer, Grønri, Barn, Stable, Saghus, Potetehus, Høusehus og Høfork. Creek, Spring og Brønd paa Gaarden. Landet er baade Flat, Rolling og Hilly. 2 Hester med Sæler, 4 Kuer, 4 unge Kreaturer med alle Gaard Redskaber nødvendigt at arbejde med, gaar ogsaa ind. Gaarden burde bringe \$10,000 saa nær til Portland, men for hurtigt Salg er Prisen \$7,000. \$2,500 kontant, Resten kan betales paa lette Vilkaar.

A. UNDERDAHL

Room A, Lumber Exchange Bldg.

Portland, Ore.

ENGER & JESDAHL

Skadeshandlere

Er det norske Hovedkvarter i Everett

1618 Hewitt Ave.

Dr. S. J. Torney; Practice limited to diseases of Eye, Ear, Nose and Throat; Glasses filed. Red Front Bldg., Bellingham, Wash.

W. H. Mock & Sons

Professional Funeral Directors and Licensed Embalmers
PHONES - - Office Main 1st
Residence - { Red 3681
Main 2812
Undertaking Parlors and Chapel, Maple Block, 1055 Elk St. Bellingham, Wash.

TACOMA PAPER CO.

Wholesale Paper
Butcher's Manila, Bags, Oyster Pails, Butter dishes, Wrapping Paper and Twines.
Home Phone A-2084
Sunset, Main 6902
1131 Commerce Tacoma

E. H. Stokes A. G. Wickman
STOKES & WICKMAN
Skandinaviske Begravelsesdirektører og Balsamerere
M. 254 A 254
1146 Elk Str. Bellingham

LARSON'S LIVERY & TRANSFER
W. B. Larson, Mgr.
WAREHOUSES
WOOD AND COAL
Express and Draying — Ambulance
Automobiles for Hire — Hacks
Main 70 A-670
1328-30 Elk St. Bellingham

DR. F. S. SANDBORG
Norsk Læge og Kirurg
Specialist i Børnesygdomme.
Kontor 311-312-313 Sunset Block
BELLINGHAM, WASH.
Office Phones: Main 322; A 512
Res. Phones: Main 321; A 570

LUND & LUND
Skandinaviske Advokater
601-2-3 Bernice Bldg.
Kontor Tel. Main 6413
Res. Tel. John 291 Tacoma Wash

DRS. J. W. & H. D. RAWLINGS
Tandlæger
317-318 Warburton Bldg.
Telephone Main 5195
Cor. C & 11th Sts., Tacoma Wash

Drag fra Luther Publ. House.

Steamship Agency
Billetter paa alle første Klasfes Linier
ISELL & EKBERG
1321 Pacific Ave.
Tacoma

Skandinavist
Begravelsesbureau
Telefon Main 7745 Home A 4745
LYNN & HAUGEN
945 Tacoma Ave.

Student - Supplies
of all Kinds
Vaughan & Morrill Co
926 Pac. Ave., Tacoma, Wn.

DRS. ROBERTS, DOERRER AND BLODGETT
Dentists
1519 Pacific Avenue, Tacoma, Wash

 C. C. MELLINGER
Begravelses-Direktører
Skandinavisk og Tysek Tales
Phones Main 251. Home A 1251
910-12 Tacoma Ave. Tacoma, Wash.

vers Skuld skulde forsjømme et Skib til Amerika og miste de Penge, man har betalt for Rejsen!"

"Det kommer ikke mig ved," sagde Soldaten igjen, "her heder det kun at lystre Ordren!"

Den unge Amerikaner gav gode og onde Ord, lovede, truede, skjældte og græd.

"Det kommer ikke mig ved," sagde Soldaten og blev ved dermed, og Manden maatte afsted til Bagten.

Zmedens han der ventede paa Aflysningen, og siden betalte de 5 Daler paa Raadhuset og endelig kom fveddrøppende tilbage til Havnen, var Skibet seilet for længe siden.

Ru begyndte han at bande sit Uheld, Soldaten, Alverbladet, Magistraten og hele Byen.

Da der nu ikke strax afgik noget andet Skib, maatte han opholde sig nogen Tid der i Byen; og en Dag faldt der ham paa Gæstgivergaarden en Avis i Hænderne med Skibsefterretninger fra Eur-

hafen, hvor der berettedes om en stærk Storm — mange Skibe vare strandede ved Kysten; han læser Skibenes Navne og bliver forfrækket — der staar Navnet paa det Skib, med hvilket han skulde have seilet, og ved Siden af: "Forlist med Mandskabet."

3 Tausend lægger han Bladet bort, folder Hænderne, og dybt beffjæmmet opsender han en Takkebøn til sin Gud.

Et Ord, som ikke blev glemt.

Den bekjendte Missionær McMill begyndte i 1871 en Mission blandt de mest forkomne Menneker i Paris.

En Dag fik han et Brev fra en ukjendt Person med Bøn om, at han vilde besøge en fattig syg Kone. Med ikke ringe Møje fandt han i en af de mest berøgtede Gader det usle Kammer, hvor den syge laa.

Da han nærmede sig Døren, stod et vildt udseende Menneke foran den. Det var den syges Søn. McMill spurgte meget høflig, om en Kone med det og det Navn boede der.

"Ja, hun bor her; hvad vil I hende?" var det uhyøflige Svar.

"Jeg hørte, at hun var syg, og tænkte, at hun maaske gierne vilde se mig."

"Hvad vil I hende? Vil I tale med hende om Religion?"

"Naar en er syg, er han glad ved, at nogen kommer og sidder en Stund hos ham. Hvis De var syg, vilde De ogsaa være glad, om nogen kom og spurgte efter Dem."

Disse Ord syntes at berolige Sønnen noget. Dog vilde han vide Grunden til Besøget. Samtidig sagde han, at han ikke vilde tillade nogen at tale med Moderen om Religion. McMill sagde:

"Jeg vil foreslaa for Dem en

Overenskomst. Jeg vil ikke gaa ind til Deres Moder uden Deres Tillidelse. De skal sige hende, at jeg er her, og spørge hende, om hun ønsker at se mig. Siger hun nei, saa gaar jeg. Siger hun ja, saa lader De mig gaa ind til hende, ikke sandt?"

Endelig gav Sønnen sit Samtykke hertil, aabnede Døren og spurgte:

"Moder, her er en Person, som vil tale med dig, vil du se ham eller ikke?" Svaret kom klart og bestemt fra Sygeleiet:

"Hvis De vil tale om det Blod, som renser, vil jeg se Dem, ellers ikke."

Læreren kan tænke sig McMills Forbavselse, da han hørte disse ganske uventede Ord. Han vendte sig til Sønnen og sagde:

"Netop om dette vilde jeg tale med hende. Nu, en Overenskomst er en Overenskomst; jeg haaber, at De som en ærlig Mand vil holde Ord."

"Ja, et Ord er et Ord," mumlede Sønnen, aabnede Døren, og lod den fremmede træde ind.

McMill kunde knapt finde Veien til det usle Leie, paa hvilket den Syge laa; saa knælede han ned og udtalte sin Glæde over, at han kjendte den herlige Sandhed om det Blod, som renser af al Synd.

"Men jeg kjender ikke denne Sandhed! Jeg ved ikke noget om det Blod, som renser fra Synd!" raabte hun; "derfor sagde jeg jo, at jeg vilde tale med Dem, hvis De kunde sige mig noget derom."

"Men det er da underligt, at De vil høre noget om det Blod, som renser fra Synd, uden at kjende dets Værd," bemærkede Missionæren. —

"Svorledes gif det til, at De vil høre noget om det?"

"For tredive Aar siden," fortalte hun, "søgte jeg Ly imod en Storm i et stort Hus, hvor der blev prædikeret. Det var den første og tillige den eneste Gang, jeg har været i en Kirke. Jeg hørte Prædikanten sige de Ord: 'Jesu Kristi hans Søns Blod renser os fra al Synd.' Mere ved jeg ikke af Prædikenen, men disse Ord har altid siden gjenlydt i mit Hjerte. Nu dør jeg, og jeg ved ikke, hvad der vil blive af min Sjæl. Kan De sige mig noget om dette Blod, som renser fra Synd?"

Det var en herlig Opgave at bringe denne stakkels Sjæl det glade Budskab om, at Forsoningen er fuldbragt. Som en drukkende griber efter et Dug, saa greb hun Frelsens i Kristus. — "Der Lutheraner."

Du vil sørge for din Gud, ligesom han ikke var almægtig. Ved du heller, det vil sige: kast din Sorg paa Herren, han har Omjörg for dig.

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER OG MENIGHEDER.

Portland, Oregon.
Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11 Aften Kl. 8 i Vor Frelser's Kirke, Hjørnet af E 10 og Grant St. Tag Sellwood eller W. R. eller W. W. Sporvogn til E Grant St.

Kelso.
Gudstj. efter Tillysning.
O. HAGOES, Pastor.

Silverton, Oregon.
Gudstj. 1ste, 2den og 3die Søndag Kl. 11 Form. paa norsk. 1ste og 3die Søndag, Kl. 7:30 Aften paa engelsk. Ungdomsforeningen møder 2den Søndag Efterm. i Maanedens.

Barlow.
Gudstj. sidste Søndag i Maanedens. Form. Kl. 10:30 paa norsk og Aften Kl. 7:30 paa engelsk. 2den Onsdag i Maanedens, Kl. 7:30 Aften paa norsk.

Sodaville.
Gudstj. efter Tillysning.
A. O. WHITE, Pastor.

Astoria, Oregon.
Astoria første norske ev. luth. Kirke af Den norske Synode, Hjørnet af 29de og Grand Ave. Gudstjeneste hver Søndag, undtagen den første i Maanedens; Formiddag Kl. 10.45 og Aften Kl. 8.

Quincy.
Gudstjeneste den første Søndag i Maanedens Kl. 11 Formiddag.

Oak Point og Alpha, Wash.
Gudstjeneste efter Tillysning.
THEO. P. NESTE, Pastor.
417—29th Street, Astoria, Ore.

Genesee, Idaho.
Vor Frelser's—Gudstjeneste tredie hver Søndag Kl. 11 Form. The Eng. Lutheran—Gudstjeneste tredie hver Søndag Kl. 3 Eftm.

Potlatch, Idaho.
Gudstjeneste tredie hver Søndag Kl. 2:30 Eftm. og 7:30 Aft.

Clarkston, Lewiston, Kamiah, Palouse
Gudstjeneste efter Tillysning.
O. C. HELLEKSON, Pastor.

Seattle.
Immanuel's lutherske Kirke af den norske Synode, Hjørnet af Pontius Ave. og Thomas St.—Lake Union eller University Sporvogn til Thomas St., saa to "Blocks" vest (ned Bakken). Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11 og Aften Kl. 8. Søndagsskole Kl. 9:45.
H. A. STUB, Pastor.
1215 Thomas St. Tel.: Main 4433.

Stanwood, Wash.
Trefoldighed—1ste Søndag i hver Maaned Gudstjeneste paa engelsk Kl. 7:30. 2den, 3die og 4de Søndag Kl. 11 Form. norsk Gudstjeneste.

Freeborn.
Gudstjeneste 1ste Søndag Kl. 11 Form.

Camano.
Gudstj. 2den og 4de Søndag Kl. 3 Efterm.

Florence.
Gudstj. 3de Søndag Kl. 3 Efterm.
H. M. TJERNAGEL, Pastor.

Los Angeles, Cal.
Gudstjenester—Hver Søndag Form. Kl. 11 og Aften Kl. 8, med Udtages af 3die Søndag Aften.
Engelsk Gudstjeneste om Aften den første Søndag og Formiddagen den sidste Søndag i hver Maaned.
Søndagsskole—Norsk og engelsk. Kl. 9:30.
CARL I. SAUER, Pastor.
2619 Paloma Ave.

Santa Barbara, Cal.
Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11, undtagen 2den og sidste Søndag i Maanedens, da Gudstj. holdes Kl. 7:45 Aften. Kirken ligger paa Hjør. af Bath og First St. Tag Oak Park Car. Tel. Home 1218.
N. PEDERSEN, Pastor.

Vashon—Gudstj. 1. og 3. Søndag Formiddag Kl. 11.
Orillia Gudstj.—2. og 4. Søndag, Kl. 10:45.

Olalia Gudstj.—3. Søndag Kl. 4 Eftm. og Kl. 8 Aften. 1. Tirsdag Kl. 8 Aften.
Ruston Gudstj.—1., 2. og 4. Søndag Aften Kl. 8.
Gig Harbor Gudstj.—Efter Tillysning.
Phone Main 3910 OLAF EGER.
4520 No. Huson St., Tacoma.

San Francisco.
The Trinity English Evangelical Lutheran Church, 2222 Howard St., near 18th St., San Francisco; residence, 2222 Howard St. Services: Sundays at 11 a. m.; Sunday School at 10 a. m.; Sunday School in San Bruno Chapel every Sunday at 3 p. m.
E. M. STENSRUD.
2222 Howard St. Phone: Market 3148

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER.

Neste, Theo. P., 417 29th St., Astoria, Ore.

Norgaard, C. H., E 622 Webster St. Phone, 5824, Spokane, Wash.

Anberg, O. H., Parkland, Wash.

Borge, O., Box 14, Lawrence, Whatcom County, Wash.

Blækkan, J., Box 175, Rockford, Wash.

Borup, P., Cor. A og Pratt Sts., Eureka, Cal.

Bjerke, A. O., 1818 Dolovan, So. Bellingham, Wash.

Baalson, H. E., Silvana, Wash.

Brevig, T. L., Teller, Alaska.

Christenson, M. A., 823 Athens Ave., Oakland, Cal.

Carlson, L., 544 Harrison St., San Francisco, Cal.

Dale, J. O., Bothell, Wash.

Eger, Olaf, 4520 No. Huson St. Phone: Main 3910, Tacoma.

Foss, L. C., 2930 Lombard Ave., Everett, Wash.

Grönsberg, O., 1694 Howard St., San Francisco, Cal.

Hagoes, O., 425 E. 10 St. Tel. East 621 og B 1729. Portland, Ore.

Hustvedt, S. B., 1007 32d St., Oakland, Cal.

Harstad, B., Parkland, Wash.

Hellekson, O. C., Genesee, Idaho.

Holden, O. M., 1009 Milpas St., Santa Barbara, California.

Heimdahl, O. E., Parkland, Wash.

Ingebritson, H., Fir, Wash.

Johansen, J., 204 J St., Fresno, Cal.

Ordal, O. J., 1460 Humboldt St., Tel. Main 2703, Bellingham, Wash.

Pedersen, N., 1009 Milpas St. Tel. Home 1218, Santa Barbara.

Preus, Ove J. H., 1902 So. J St., Rasmussen, L., North Bend, Ore.

Sauer, Carl I., 2619 Paloma Ave. Stub, H. A., Tel. Main 4438, 1215 Thomas St., Seattle, Wash.

Sörensen, H. W., 538 N. 77th St., Seattle, Wash.

Stensrud, E. M., 2222 Howard St., San Francisco, Cal.

Tjernagel, H. M., Stanwood, Wash.

Tingelstad, O. A., Ballard, Wash.

White, A. O., Silverton, Ore.

Xavier, N. P., Parkland, Wash.

Kasserer for Indremissionen i Pacific Distrikt
A. J. ANDERSON,
Stanwood, Wash.

Larson, P. T., Bestyrer for Parkland Barmehjem, Parkland, Wash.

Anberg, O. B., Kasserer for Parkland Barmehjem, Parkland, Wash.

Thompson, A. R., Bestyrer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash.

Leque, N. P., Kasserer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash.

SCANDINAVIAN AMERICAN BANK

of Tacoma

ASSETS OVER
EN MILLION DOLLARS

955 Commerce St.

Aaben Lördags Aftener

4 Procents aarlig Rente

lægger vi til Spareindskud to Gange
om Aaret

Begynd nu med \$1.00 eller mere.

J. E. Chilberg, Pres.; W. H. Pringle,
V.-Pres.; O. Granrud, V.-Pres.; Geo.
H. Tarbell, Cashier and Manager;
Ernest C. Johnson, Assistant Cashier;
J. F. Visell, Gust Lindberg, C. A.
Mentzer, Directors.

Main 5228

Home A-4228

E. B. ELLINGSON

Snedker og Bygmester

Parkland

Washington

Katalog.

Pacific Lutheran Academy and
Business College, 1909-1910, Park-
land, Wash. Katalogen giver en
klar Fremstilling af Skolens Maal
og Plan, samt om Skolens Befvem-
meligheder, Kostende osv. Katalogen
faaes frit ved Henvendelse til Sko-
lens Bestyrer, Prof. N. J. Hong,
Parkland, Wash.

Lien's Pharmacy

Scandinavian Apothek.

Ole B. Lien.

Harry B. Selvig

DRUGS, CHEMICALS,

TOILET ARTICLES,

Recepter udfyldes nøjagtig

M. 7314

1102 Tacoma Ave

W.P. Fuller & Co

1117-19 A Street

Vi anbefaler vort store Oplag af

Maling, Olje, Glass, Døre og Vinduer

Vi har det største Assortement og er
det betydeligste Handels-Hus i den-
ne Branche i Nordvesten. Phones:

Main 1067—Home A-6015

Tacoma, Wash.

HOTEL SAMSON

13th and E Streets

Det største og bedste skandinavi-
ske Hotel i Tacoma. Udstyret med
alle moderne Befvemmeligheder.
Værelser for 25c, 50c og 75c. Re-
staurant i Forbindelse. Middider
serveres til en Pris af 15c og op

DR. J. L. RYNNING

Norsk Læge

French Block, 13th and Pacific Av.
Kontor Timer—2 til 4 Eftm. Om
Søndagene ifølge Aftale
Kontor Tel. Main 7471; Res. 7864
Tacoma, Wash.

DR. J. R. BROWN

Skandinavisk Læge

214 French Building
Cor. 13 and Pacific
Tacoma Washington

C. O. GUNDERSON

Norsk Advokat

Udfører juridiske og Skifteretssa-
ger, samt Indkassering og Inspek-
tion af Skjøder og Eiendoms-Titler
512-13 Berlin Bldg.
Main 2583 Tacoma, Wash.

ANTHONY M. ARNTSON

Norsk Advokat

606-7 Fidelity Bldg.
Phones Main 204; A-1204
Tacoma Wash.

U S INVESTMENT CO.

615 Bernice Bldg.

Sælger Landeieendomme, samt
Bygningstomter og Huse i Ta-
coma og Omegn paa lette Be-
talingsvilkår. Norsk Betjening
August Cultum, Bestyrer
Main 4872 Tacoma

UNION HOTEL

1354 So. D Street

Nylig oppudsede, fine møblere
Værelser for fra 25c til \$1.00
Mrs. Anna Hammer, Prop.
Main 7321 Tacoma

MØBEL-HANDEL

Rigt Udvalg af Ovne, Ranges, Jern-
og Tinvarer, samt Have- og Sæd-
kerredskaber, Gulvtepper, Møbler
til uhørte billige Priser. Brugte
Husholdsartikler tages i Bytte for
nye. Udenbys Ordre expederes hur-
tigt og prompt. Phone, Main 1289
H. Freiberg, Prop.
1501-05 Commerce Tacoma

BON MARCHE

1133 C Street

Anbefaler vort store Lager af

Klæder og Sko

FOR DAMER, HERRER OG BØRN

i nyeste Moder, til billigste
Priser i Byen. Vort For-
maal er hurtig Omsætning
med smaa Fortjenester.
Behag at examinere vore
Varer og de nedsatte Pri-
ser paa samme, før De
kjøber andetsteds. Husk
at vor Butik er paa . . .

BON MARCHE

Tvers overfor Postkontoret

1133 C ST.

1133 C ST.

The Pacific Lutheran Academy AND Business College

Den 4de Oktober begynder, om Gud vil, Pacific Lutheran Academy
sit femtende Skoleaar.Det vilde være ønskeligt baade for Skolens og Pacific Distrikts
Vedkommende, at saa mange Unge som muligt kunde optage sit Ar-
bejde der lige fra Skoleaarets Begyndelse af.Skolen har dette Aar de følgende Lærere : N. J. Hong, A. B.,
Bestyrer; J. U. Xaxier, A. B.; Miss Anna Tenwick; J. M. Clary, L. L.
B., A. B., M. Accs.; H. S. Peterson, A. B., B. S.; Miss Bertha Hover-
stad, B. L., A. M.; Inga D. Hong; Alma Hansen, B. Mus.; Geo. H.
Nerison.Skolen tilbyder grundig Undervisning i de følgende Afdelinger:
Den forberedende Afdeling, Forretningsafdelingen, Den stenografiske
Afdeling, Normal Afdelingen, College Afdelingen, Musik Afdelingen.I den forberedende Afdeling optages Elever, der ikke er bleve
færdige med "Common" Skolen, samt Nykommere og andre Nybegyn-
dere, der særlig vil lære Engelsk.I Forretningsafdelingen undervises i Bogholderi, Skrivning, Reg-
ning, Handelslov og andet, der hører med til en fuldstændig Uddan-
nelse for Forretningslivet.I den stenografiske Afdeling undervises i Hurtigskrift, Maskin-
skrift, Korrespondance, med mere. Skolen har gjort det til en Spe-
cialitet at uddanne Stenografer, der kan skrive Ord for andet af lange
Taler eller Forhandlinger.I Normalafdelingen undervises i alle Fag, der kræves til en "First
Grade Teacher's Certificate." De, som ønsker at forberede sig til Læ-
rere i vore Menighedsskoler, vil blive givet al mulig Anledning til at
dygtiggjøre sig i de Fag, som særlig kræves for dette Arbejde, saasom
Norsk, Religion, Sjælelære, Kateketik m. m.I den klassiske Afdeling eller College Afdelingen, optages Elever,
der har gennemgaaet Common Skolen, vort forberedende Kursus eller
en af vore Menighedsskoler. Der undervises i Engelsk fem Aar, i
Latin fire Aar, i Norsk fire Aar, i Tysk tre Aar, i Græsk to Aar, i
Matematik to Aar, i Naturvidenskaber tre Aar, i Historie to Aar.Graduenter fr adenne Afdeling vil uden Vanskelighed kunne ind-
træde i "Junior"-Klassen ved Luther College eller et andet College af
første Rang.Ældre og mere modne mandlige Elever, der ønsker at optage det
theologiske Studium i den praktiske Afdeling ved vort Seminar i St.
Paul kan ved Pacific Lutheran Academy faa den nødvendige forberede-
nde Undervisning.I Musikafdelingen undervises i Piano og Orgelmusik samt Sang.
Undervisning, Kost, Logis og Vask koster \$180 for det hele Skole-
aar, \$127 for seks Maaneder, \$67 for tre. Det hele koster altsaa ikke
mere, end hvad man maa betale for bare Kost og Logis i Byerne paa
Vestkysten. Skolen giver altsaa sine Elever mer end de betaler for;
dette sættes den istand til derved, at dens mange Venner yder den
financielle Støtte fra Tid til anden.

Nærmere Oplysninger kan faaes ved at tilskrive Skolens Bestyrer

N. J. Hong, President, Parkland, Wash.

F. J. LEE

1:e Klases norsk

Fotografist

Studio, Main 2289
Res., Main 3680
1535 Commerce St
Tacoma

BEN OLSON CO.

Plumbing
and Heating

Main 392—A 2392

1130 Commerce Street
Tacoma Wash.

BERGLUND BROS.

Kaffe-Hus

Bedste Sort Kaffe i Byen med Flø-
de, Sukker og Kager for bare 5c.
Hurtig Beværetning

1105 Commerce St.

Tacoma

Oakland, Cal.
Trefoldigheds lutherske Kirke, 823
Athens Ave., near San Pablo og 25th
St. Norsk Gudstjeneste hver Søndag
Kl. 11 Form. Om Aften Kl. 8. Bibel-
læsning, kristelige Foredrag, Missions-
møder, o. s. v.
M. A. CHRISTENSEN, Pastor.
Bopæl ved Kirken. Tel. Oakland 6637Vi anbefaler et rigt Udvalg af bed-
ste Sort Bicykler af nyeste Fabri-
kat. Pris \$25 til \$50. Ligeledes
alle Slags Haandværks-Redskaber,
Jernmateriale og alt tilhørende
en første Klases Jernvarerforret-
ning. Norsk Bestyrelse. Telefon:

Washington Hardware Co.

Main 171; A-2171

923 Pacific Ave.

Tacoma